

وزارت آموزش و پرورش

معاونت آموزش و نوآوری

دفتر آموزش و پرورش راهنمایی تحصیلی

نگاهی بر

روش‌های فعال

یاددهی - یادگیری

(۱)

دریافت مفهوم

کارشناسی برنامه‌ریزی گروه‌های آموزشی

کمیسیون کیفیت بخشی به فرآیند

یاددهی - یادگیری

سال تحصیلی ۸۹-۸۸

«هنر تدریس یکی از مهارت‌های مهم
حرفه‌ای معلمان است که لازمه‌ی آن
شناخت فراگیران و شناخت روش‌های
یاددهی- یادگیری کارآمد است.»

مقدمه

روش تدریس از جمله مؤلفه‌های اصلی برنامه‌ی درسی و از مراحل مهم طراحی آموزشی محسوب می‌شود. تدریس خوب، به معنای کمک به خود یادگیری دانش‌آموزان است، به بیان دیگر روش‌های تدریس، ابزارهای مفیدی برای ایجاد یادگیری با معنا هستند.

هر اندازه معلمان با روش‌های متفاوتی آشنا باشند، ابزارهای متعددی را در اختیار خواهند داشت که بتوانند توسط این ابزارها محتوا و مواد دلخواه را در اختیار دانش‌آموزان قرار دهند.

معلمان در تصمیم‌گیری برای استفاده از روش‌های تدریس و انتخاب مناسب‌ترین آن‌ها، باید به عواملی؛ همچون: انتظارات خود و نظام آموزشی از یادگیرندگان، امکانات، فضا، زمان، تعداد یادگیرندگان و ... توجه کنند. علاوه بر این، اگرچه هر یک از روش‌ها، رویکرد خاص خود را دارد ولی می‌توان از عناصر و مؤلفه‌های آن‌ها، به صورت ترکیبی استفاده کرد که این امر مستلزم خلاقیت، تجربه و مهارت حرفه‌ای معلمان گرامی است. لذا کمیسیون کیفیت بخشی به فرآیند یاددهی- یادگیری دفترآموزش و پژوهش راهنمایی تحصیلی، پس از ارائه بروشورهای مربوط به نظریه‌های یادگیری، اقدام به طراحی و تدوین بروشورهایی با عنوان «روش‌های فعال یاددهی- یادگیری» نموده تا معلمان گرامی بتوانند از این مجموعه‌ها در جهت غنای علمی خود بهره بگیرند.

الگوی دریافت مفهوم، سبب رشد شیوه‌های مؤثر تفکر،
در دانش‌آموزان می‌گردد.

نمونه تدریس (۱)

در یک روز پاییزی، خانم صالحی معلم ریاضی کلاس اول راهنمایی، تصمیم دارد درباره‌ی مجموعه‌ای از اعداد بدانش آموزان صحبت کند. به همین منظور او به سمت تابلوی کلاس رفته و جدول زیر را رسم می‌کند:

خیر	بلی
۷	۲
۶	۳
۸	۵
۹	۷
۱۰	۱۱
۱۲	۱۳

معلم: به جدول توجه کنید. بعضی اعداد با «بلی» و برخی دیگر با «خیر» مشخص شده‌اند. اعدادی که با «بلی» همراهند مثالی از چیزی هستند که در ذهن من می‌باشد. «بلی‌ها» و «خیرها» را با یکدیگر مقایسه کنید و به دنبال ویژگی مشترک بله‌ها باشید. فرضیه‌هایی در ذهن دانش آموزان شکل می‌گیرد. سپس، معلم نمونه‌های بیشتری ارائه می‌دهد:

خیر	بلی
۱۴	۱۷
۱۵	۱۹
۱۶	۲۳

از الگوی دریافت مفهوم می‌توان به عنوان روشی برای ارزشیابی استفاده کرد.

با این که هنوز نام و مفهوم مورد نظر و تعریف آن بیان نشده است، برخی از دانش آموزان به مفهوم مورد نظر دست یافته‌اند و حتی می‌توانند مثال‌های دیگری مطرح کنند.

دانش آموز ۱: فکر می‌کنم عدد ۲۹ یک «بله» دیگر باشد.

دانش آموز ۲: عدد ۱۸ را می‌توان در ستون مربوط به خیرها نوشت.

پس از مطرح شدن فرضیه‌ها، سرانجام همه‌ی دانش آموزان به این نتیجه می‌رسند که تمام «بلی‌ها» اعدادی هستند که فقط بر یک و بر خودشان بخش پذیر هستند. سپس مفهوم توسط معلم نام‌گذاری شده و تعریف دقیق آن بیان می‌شود. آخرین فعالیت دانش آموزان این است که نحوه‌ی استفاده از اطلاعات و شیوه‌ی تفکر خود را تا هنگام رسیدن و دست یابی به مفهوم توصیف کنند.

برای این فعالیت خانم صالحی از دانش آموزان می خواهد تا جریان تفکر خود را بیان کنند.

علم: به من بگویید در ابتدا چه فکر می کردید؟

چرا آن طور فکر می کردید؟

در جریان تفکر خود مجبور به چه تغییراتی شدید؟

نمونه تدریسی که ارائه گردید براساس یکی از روش‌های الگوی دریافت مفهوم طراحی شده بود.

در این الگو مفاهیم و تعاریف به طور مستقیم در اختیار دانش آموزان قرار نمی گیرد، بلکه ابتدا مثال‌ها و نمونه‌ها عرضه می‌شود و سپس دانش آموزان خودشان ویژگی‌های مفهوم و تعریف آن را به دست می‌آورند و این مسئله باعث می‌شود یافته‌ها برای مدت طولانی تری در ذهن دانش آموزان باقی بماند.

برای ارائه مثال‌ها و نمونه‌ها معلم از قبل تعدادی نمونه‌ی مثبت و منفی برای مفهومی که می‌خواهد آموزش دهد تهیه می‌کند.

نمونه‌های مثبت که با کلمه‌ی «بلی» مشخص می‌شوند نمونه‌هایی هستند که ویژگی آن مفهوم را دارا می‌باشند و نمونه‌هایی هستند که ویژگی آن مفهوم را دارا نمی‌باشند.

این الگو براساس مطالعات برون پیرامون شیوه‌ی تفکر طراحی گردیده است.

موائل تدریس از طریق الگوی دریافت مفهوم

۱ مرحله‌ی اول- عرضه نمونه‌ها

فعالیت معلم

▪ تعدادی نمونه‌ی مثبت و منفی برای مفهومی که می‌خواهد آموزش دهد تهیه می‌کند. این نمونه‌ها می‌توانند به صورت نوشتاری (یک کلمه، یک عبارت، یک جمله، یا ...) باشند و یا به صورت تصویری طراحی شوند.

▪ نمونه‌ها را در اختیار دانش آموزان قرار می‌دهد تا آن‌ها را با یکدیگر مقایسه کنند.

فعالیت دانش آموزان

▪ نمونه‌های مثبت و منفی را با یکدیگر مقایسه می‌کنند.

▪ به عامل یا عوامل مشترکی که بین مثال‌های مثبت وجود دارد توجه می‌کنند.

▪ فرضیه‌سازی می‌کنند.

۲ مرحله‌ی دوم- دست‌یابی به مفهوم

فعالیت معلم

▪ نمونه‌های مثبت و منفی جدیدی در اختیار دانش آموزان قرار می‌دهد تا «بلی» یا «خیر» بودن آن‌ها را مشخص کنند.

▪ فرضیه‌های درست دانش آموزان را تأیید می‌کند و در صورت لزوم مفهوم را نام‌گذاری و تعاریف را بیان می‌کند.

فعالیت دانش آموزان

▪ بلی یا خیر بودن نمونه‌های جدید را مشخص می‌کنند.

▪ فرضیه‌ها و تعاریف خود را ارائه می‌دهند.

▪ نمونه‌های جدیدی بیان می‌کنند.

مرحله‌ی سوم - بررسی فرآیند تفکر

فعالیت معلم

۱ از بحث گروهی دانش‌آموزان را هدایت می‌کند.

فعالیت دانش‌آموزان

۱ جریان تفکر خود را بیان می‌کنند.

۱ درباره‌ی چگونگی شکل گیری فرضیه‌ها در ذهن‌شان بحث می‌کنند.

۱ راهی را که برای دست‌یابی به مفهوم طی کردۀ‌اند بیان می‌نمایند.

الگوی دریافت مفهوم سبب تقویت مهارت فرضیه‌سازی

در دانش‌آموزان می‌شود.

نمونه تدریس (۲) درس علوم تجربی سال اول راهنمایی؛ موضوع تبخیر

در گام اول معلم جدول زیر را روی تابلوی کلاس می‌کشد.

خیر	بلی
آب شدن پیغاهای قطبی	خشک شدن نان در مجاورت هوای سرد
نرم شدن کره	ناپدید شدن ماده
ریزش باران	اتو کردن لباس‌های نم دار
تشکیل قطره‌های آب روی شیشه پنجره	خشک شدن لباس‌های خیس
تشکیل برفک در پیغاسی یخچال	تابش خورشید بر آب دریاها
ناپدید شدن آب درون چاله‌های نفتالین	ناپدید شدن آب درون چاله‌های خیابان

معلم: من به نوعی تغییر حالت که در مواد صورت می‌گیرد فکر می‌کنم. پدیده‌هایی که در جدول با کلمه‌ی «بلی» مشخص شده‌اند، نشان‌دهنده‌ی همان تغییر حالتی است که در ذهن من وجود دارد و پدیده‌هایی که با کلمه‌ی «خیر» مشخص شده‌اند، چیزی نیست که در فکر من وجود دارد.

دانش‌آموزان با دقّت به جدول نگاه می‌کنند و به مقایسه‌ی بله‌ها و خیرها می‌پردازند.

چه چیز مشترکی بین بله‌ها وجود دارد؟

در ذهن دانشآموزان فرضیه‌هایی شکل می‌گیرد. معلم از دانشآموزان می‌خواهد که در دادن پاسخ عجله نکند و کمی صبر و حوصله به خرج دهند.

او چند پدیده‌ی دیگر را روی تابلوی کلاس می‌نویسد و به دانشآموزان می‌گوید بلی یا خیر بودن آن‌ها را مشخص کنند. سپس از خود دانشآموزان می‌خواهد پدیده‌های دیگری را نام ببرند و بلی یا خیر بودن آن‌ها را مشخص کنند. هنوز نامی از تغییر حالت مورد نظر بوده نشده است ولی دانشآموزان به مفهوم آن، دست یافته‌اند و اکنون می‌توانند فرضیه‌ها و حتی تعاریف خود را ارائه دهند. در پایان از دانشآموزان خواسته می‌شود تا جریان تفکر خود را برای دستیابی به مفهوم بیان نموده و درباره‌ی چگونگی شکل گیری فرضیه‌ها در ذهن‌شان به بحث پردازنند.

راهبردها و توصیه‌ها

- ❖ تهیه‌ی نمونه‌های مثبت و منفی دقت و تمرین زیادی نیاز دارد. نمونه‌های مبهم سبب سردرگمی دانشآموزان می‌شود.
- ❖ در ارائه‌ی نمونه‌ها، باید بر ویژگی‌ها و صفات مهم، تأکید بیشتری داشت. برای این منظور باید مفاهیمی را که می‌خواهید آموزش دهید، تحلیل نموده و صفات و ویژگی‌های آن را تعیین کنید، سپس با نادیده گرفتن برخی ویژگی‌های جزئی و کم اهمیت، روی صفات مهم آن مفهوم تأکید نمایید.
- ❖ در ارائه‌ی نمونه‌های مثبت و منفی یک مفهوم، از روش‌هایی؛ مانند:
  - رسم شکل، کاریکاتور، عکس، مثال‌های واقعی از زندگی روزمره و ... استفاده نمایید.
  - توجه داشته باشید که وظیفه‌ی دانشآموزان در دریافت مفهوم، اختراع مفاهیم جدید نیست، بلکه رسیدن به مفاهیمی است که قبلاً به وسیله‌ی معلم انتخاب شده‌اند.
  - برای مراقبت از دانشآموزانی که می‌خواهند خیلی سریع جواب نهایی را بد亨ند، از عبارت‌هایی؛ مانند: «عجله نکن»، «فکرت را نگهدار»، «دقّت کن بین درست فکر می‌کنی»، «اجازه بده بقیه‌ی دوستانت هم فکر کنند» و ... استفاده کنید.
  - در جریان تدریس از فرضیه‌های دانشآموزان حمایت کنید و مباحثاتی ترتیب دهید که دانشآموزان در آن فرضیه‌های خود را، در برابر فرضیه‌های دیگران بیازمایند.
- ❖ اگر «تحلیل تفکر» برای شما مهم‌تر از «دریافت مفهوم» است بر مرحله‌ی سوم تأکید بیشتری داشته باشید.
- ❖ از الگوی دریافت مفهوم می‌توانید به عنوان روشی برای ارزشیابی استفاده کنید. این روش زمانی مناسب است که بخواهید تعیین کنید مفاهیم ارائه شده قبلی به خوبی آموخته شده‌اند. این الگو به سرعت، عمق فهم دانشآموزان را آشکار می‌سازد و دانش قبلی آنان را تقویت می‌کند.

الگوی دریافت مفهوم، فرصت تحلیل جریان فکر را

برای دانشآموزان فراهم می‌آورد.

❖ بسیاری از معلمان می‌پرسند که چه تعداد نمونه‌ی مثبت و منفی باید برای هر مفهوم ارائه شود، در این باره باید گفت که معلم باید تعداد کافی نمونه‌ی مثبت به دانش آموزان بدهد، به طوری که تمام صفات مفهوم مورد نظر را شامل شوند. در مورد نمونه‌های منفی نیز آن قدر مثال باید به کار برد که تمامی صفات نامرتبه را که ممکن است دانش آموز به اشتباه به عنوان صفات مثبت مفهوم به کار برد از ذهن او دور سازد.

❖ الگوی دریافت مفهوم می‌تواند در هر پایه‌ای به کار رود ولی برای دانش آموزان پایه‌ی اول تحلیل راهبرد تفکر (مرحله‌ی سوم) کار دشواری است. توصیه می‌شود با طرح پرسش‌هایی نظیر «برای ما بگو در هر مرحله چه فکر می‌کردید، چرا آن طور فکر می‌کردید؟» دانش آموزان را در بیان تفکرات خود یاری کنید.

❖ بهره‌گیری از الگوی دریافت مفهوم سبب شکیبایی دانش آموزان در تحمل ابهامات می‌شود.

❖ به دانش آموزان اجازه دهید در صورت تمایل فرضیه‌های خود را یادداشت کنید. این یادداشت‌ها در مرحله‌ی سوم می‌توانند به بیان جریان تفکر دانش آموزان کمک کند.

❖ در آخرین مرحله‌ی آموزش یک مفهوم، باید با توجه به هدف آموزشی خود به ارزیابی یادگیری دانش آموزان اقدام کنید. برای این منظور، باید نمونه‌های مثبت و منفی مختلفی از مفهوم، به غیر از آن چه که در جریان آموزش به کار برده‌اید، به دانش آموزان نشان دهید و از آن‌ها بخواهید تا نمونه‌هایی را که نشان دهنده‌ی مفهوم هستند انتخاب کنند.

❖ بهره‌گیری از الگوی دریافت مفهوم می‌تواند مجموعه‌ای وسیع از کاوشگری‌ها را به درون زمینه‌های مهم آموزش وارد سازد.

❖ توجه داشته باشید ارائه نمونه‌های منفی از آن جهت که به شاگردان در تعیین قلمرو مفهوم کمک می‌کنند، بسیار مهم می‌باشند و در تهیه‌ی آن‌ها باید دقّت لازم صورت گیرد.

در الگوی دریافت مفهوم تلاش می‌شود، با کنترل فرآیند تفکر
میزان توجه دانش آموزان را افزایش داد.

اگر خواهان تربیت دانش آموزانی خلاق، متفکر،
مستقل و کنجدکاو هستیم و اگر در پی کشف
علل کاهش افت تحصیلی و ارتقای
انگیزه‌ی پیشرفت تحصیلی در
دانش آموزان هستیم، باید
شیوه‌های تدریس را به
سمت آموزش خلاق
سوق دهیم.

منابع

- ۱- جویس، بروس، مارشاویل و امیلی کالهون، الگوهای تدریس ۲۰۰۴، ترجمه‌ی محمد رضا بهرنگی، تهران: انتشارات کمال تربیت، ۱۳۸۴.
- ۲- حریر فروش، زهرا و مهرناز صادقی، مجموعه کتاب‌های آموزش فعال علوم، تهران، انتشارات آموزش علوم، ۱۳۸۵.
- ۳- سیف، علی اکبر، روان شناسی پرورشی، تهران: مؤسسه انتشارات آگاه، ۱۳۷۶.
- ۴- اورلیچ، دونالدسی و ریچاردسی، کالاهان، راهبردهای تدریس، ترجمه‌ی سیامک رضا مهجور و پروین غیاثی، تهران: انتشارات ساسان، ۱۳۷۹.

